

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Œcumenica Cathedræ Apostolicæ Avthoritas

Reding, Augustin

[Ort nicht ermittelt], Anno M.DC.LXXXIX.

Index Rerum, Et Verborum Notabilium Hujus Operis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38717

INDEX RERUM, ET VERBORUM NOTABILIUM HUIUS OPERIS.

A.

Academia Parisiensis.

Hujus circa Concilij superioritatem super Papa sentus legitimus indagatur. Pag. 388. à n. 61. & pag. 389. item pag. 390. per totam.

Acephalum Concilium.

Varij status Concilij *acephali* distinguuntur. Pag. 243. à n. 45. & pag. 342. à n. 1.

Concilium à Papa congregatum, cui præfident Legati Pontificij, etiam antecedenter ad personalem circa fidei dogmaticas sanctiones consensum, non est ampliùs in statu Concilij *acephali*, sed est in via Concilij Oecumenici. Pag. 233. n. 1. & 2. item pag. 343. n. 4. & 5.

Quantum specialis prærogativæ conveniat Concilio *acephalo* ex totius orbis Christiani Episcopis consulto. Pag. 238. n. 24. & 25. item pag. 344. n. 10. 11. & 12.

Papæ supra Concilium *acephalum* superioritas ostenditur ex *Deut. 16. cap.* Pag. 345. pag. 346. pag. 347. & pag. 348.

Papæ supra Concilium superioritas probatur ex *Matth. 16. cap.* pag. 245. à n. 54. pag. 248. n. 69. ac seq. item pag. 256. à n. 59.

Summi Pontificis, ceu Capitis, & Concilij quasi *acephalicè* spectati munera & prærogativæ elucidantur. Pag. 260. ac seq. item pag. 357. à n. 63.

Duorum nempe Capitis, & Corporis Hierarchici in Concilio consensus magis explicatur. Ibi n. 67. & seq.

Quomodò Concilium *acephalum* dici possit, esse representans universam Ecclesiam. Pag. 321. n. 52. & pag. 371. à n. 45.

Appellatio à Concilio ad Papam, vel contra à Papa ad Concilium.

Præstruitur hujus difficultatis via ex Concilio Constantiensi. Pag. 358. n. 97.

A Papa provocatio ad Concilium quomodò subsistere aliquando possit, minimè tamen secundum viam appellationis. Pag. 268. n. 19. & 20. item pag. 358. n. 68. 69. 70. & 71.

Explicantur constitutiones Pontificiæ de non appellando ad futurum Concilium. Pag. 272. n. 40. item pag. 359. n. 72. & pag. 360. n. 74.

Appellatio à Papæ supremo judicio ad Concilium à Martino V. intrà Constantiensem

Synodum interdicta. Pag. 424. n. 90. item pag. 425. 426 & 427.

Appellationes ab abusu Ecclesiasticæ jurisdictionis intrà Galliam usurpatæ.

Harum origo & ratio. Pag. 615. & 616. item 617.

Gallicanorum Authorum illas appellationes defendentium argumenta expenduntur. Pag. 618. item pag. 619. usque ad pag. 621.

Nullò titulo colorari potest illa appellatio, ut in conscientia securi esse possint eam prætendentes. Ibi à n. 42. & pag. 622. usque ad 626.

Ulterior discussio argumentorum, quæ ab appellationibus ab abusu proferuntur. Pag. 628. à n. 14. item pag. 629. & 630.

Harum appellationum gravitas adversus jura Ecclesiastica expenditur. Pag. 631. à n. 38. usque ad pag. 634.

Regum circa hoc appellationum genus reformationes. Ibi à n. 61. & pag. 635.

Ordo jurisdictionis invertitur per illas appellationes. Ibi à n. 68. & pag. 636.

Apostolica auctoritas.

In solo Petro eratorordinaria, in successores adeò transferibilis, in reliquis verò Apostolis erat solum delegata. Pag. 330. n. 17. ac seq.

Differentia inter Petri ac reliquorum Apostolorum auctoritatem Apostolicam. Pag. 250. n. 78. & pag. 353. à n. 50.

B.

Basilcensis Synodus.

Ejus contra Eugenium IV. attentata. Pag. 372. n. 48.

Quando desierit esse Oecumenica. Ibi, & pag. 315. n. 28. ac seq.

Ejusdem reprobatio ex Concilio Lateranensi. Pag. 317. n. 32. & pag. 373. à n. 49.

Beneficia & Bona Ecclesiastica.

Quid auctoritatis habeat Romanus Pontifex in beneficiis & bona Ecclesiastica specificè intrà Galliam consistentia. Pag. 502. col. 2. à n. 1.

Quanta sit Papæ potestas in subsidijs à Clero Gallicano exigendis pro Ecclesiæ necessitatibus. Pag. 503. à n. 8. item pag. 504. & 505.

Quodnam sit Summo Pontifici jus erga beneficia Ecclesiastica intrà Galliam consistentia. Ibi à n. 21. & pag. 506.

H h h h 2

Hujus

Index Rerum & Verborum.

Hujus juris probatio. Ibi à n. 31. & pag. 507. n. 33.

Beneficiorum Ecclesiasticorum collatio.

An sit iustum merè spirituale. Pag. 680. à n. 213. & pag. 681. à n. 236.

An jus collationis præbendarum in Regibus Franciæ reduci queat in sacram unctionem foundationis seu dotationis titulo vestitam. Pag. 682. à n. 244. & pag. 683.

An jus illud conferendi in Regibus Franciæ reduci queat in privilegium Apostolicum. Pag. 684. à n. 258.

Bonifacius VIII.

Ejus cum Philippo IV. Galliarum Rege concertatio in quibus punctis sita fuerit. Pag. 669. & 670.

C.

Canones & leges sanctæ Ecclesiæ.

Quid de horum relaxatione sentiat Clerus Gallicanus. Pag. 429. & pag. 430. usque ad n. 10.

An Pontifex obligetur vi *directivæ* SS. Canonum? Pag. 437. à n. 8.

Ratio hujus obligationis *directivæ* explanatur. Pag. 438. à n. 10. & pag. 439. n. 12. & 13.

Potestatis Pontificiæ in dispensandis sacris Canonibus vis & ratio expenditur. Pag. 440. & 441.

Iusta causa ad ejusmodi dispensationem requiritur. Pag. 442. à n. 24.

Antiquæ Ecclesiæ in hoc usus. Ibi n. 25. & pag. 443. item pag. 444. per totam.

Antiquorum Canonum usus in quantum sit tenendus. Pag. 524. à n. 116.

Canonum antiquorum disciplina ita est tenenda, ut tamen sit necessitas ijs quandoque derogandi per novas leges. In fine pag. 525. & pag. 526. à n. 123.

Concilium Oecumenicum.

Concilij erga Papam superioritas an sit sancta à Clero Gallicano. Pag. 208. col. 2. à n. 1. & pag. 327. à n. 3. ac seq.

Concilij Oecumenici ratio quidditativa reducit ad hoc punctum, quòd sit representans universam Ecclesiam. Pag. 214. n. 28. & 29.

Hæc representatio explicatur. Pag. 328. n. 2. ac seq.

Generalitas Concilij tum *formalis*, tum *materialis* exponitur. Pag. 213. n. 26. & 27. item cit. pag. 328. n. 4.

Comparatio inter Concilium Constantiense, Basileense, & Tridentinum quoad punctum generalitatis, & characterem Synodi Oecumenici proprium. Pag. 214. n. 30. & 31.

Quid importetur per hoc, quòd dicitur Concilij Oecumenici characterem ex hoc subsistere, quòd sit congregatum in nomine Christi. Pag. 214. n. 32. & pag. 329. à n. 10.

Quomodo auctoritas Apostolica præferat nomen Christi, Concilij Oecumenici characterem. Pag. 215. n. 33. & 34. item pag. 330. n. 13. 14. ac seq.

Oecumenici Concilij probatio ex *Matth. 18. cap. à versu 17. usque ad 20.* Pag. 222. n. 20. item pag. 331. n. 20.

An Concilium Generale auctoritate Apostolicâ Papæ semel aggregatum jam ex se præferat characterem Christi vicarium, in vi cuius possit seipsum conservare? Ibi n. 21. & 22.

Hujus quæstii resolutio ex eo, quòd Concilium Oecumenicum representans universalem Ecclesiam debeat constare ex Capite & Membris Hierarchicis. Pag. 223. n. 21. item pag. 331. n. 23. 24. ac seq.

Ulterior hujus rei confirmatio. Pag. 224. n. 23.

An Papa ex statu unionis cum Concilio habeat aliquid prærogativæ majoris, non quidem quoad ligandi auctoritatem, sed quoad omnimodam in dogmatibus fidei infallibilitatem. Pag. 333. per totam.

Infallibilitas Concilij Oecumenici subsistit ex consensu Duorum, nempe Capitis in Ecclesia nomen Christi vicarium præferentis, & Corporis Hierarchici ex Prælati Ecclesiasticis coadunati. Pag. 227. n. 31. & pag. 335. n. 38. & 39.

Concilij supra Papam superioritas rebotatur. Pag. 227. n. 36. & pag. 336. n. 41. & 44.

Concilij Oecumenici ex consensu Duorum subsistens infallibilitas exponitur sub similitudine currus mysteriosi apud Ezechielum descripti. Pag. 337. n. 45. & 46.

Ex regulâ *fraternæ* correctionis *Matth. 18.* instituta non evinci Concilij Generalis super Papam superioritatem, ostenditur contra Abulensem. Pag. 243. & 244. item 343. 343. 350. 351. & 352.

Vide *acephalum* Concilium.

Constantiense Concilium.

Discutitur Sessio IV. decretum. Pag. 364. à n. 19.

Expenditur V. Sessio decretum. Pag. 365. à n. 24. item pag. 366. 367. & 368.

Varia adversus illas Concilij Sessiones exceptiones casu, quo illa decreta accipi deberent de Papa indubitato. Pag. 368. & 369.

An, & quomodo illa Synodus dici possit Generalis, ac Oecumenica. Pag. 305. n. 71. ac seq. item pag. 369. & 370.

Sensus Cleri Gallicani circa illa decreta expenditur. Ibi à n. 41. & pag. 371.

Hujus rei ulterior discussio. Pag. 372. à n. 46.

Sensus Cleri Galliani circa dicta decreta restringitur ad Papas doctos, intrulos, vel hereticos. Pag. 373. n. 51.

Præfata Sessio IV. & V. Constantiense Synodi decreta pertinere tantum ad tempus schismatis, adversus Elliesium firmatur. Pag. 427. à n. 101. & pag. 428. per totam.

Vide *Basileense Concilium.*

D.

Dignitates Ecclesiasticæ.

Harum origo & distinctio. In fine pag. 526. & 527.

Dignitas & auctoritas Ecclesiarum Patriarchalium ostenditur ex Christo & Apostolis habere suum fundamentum. Pag. 528. à n. 6.

Ejusdem argumenti continuatio. Pag. 529. n. 15. 16. 17. ac seq.

Solutus

Index Rerum & Verborum.

Solus Summi Pontificis iurisdiclio est im-
mediatè à Christo, sive ex iure Divino: sed Pa-
triarcharum, Primatum, Archiepiscoporum,
& Episcoporum quavis prærogativa (extra
potestatem Ordinis, & huic connatam iurisdic-
tionem radicalem) sunt ex concessione
Summi Pontificis. Pag. 530. & 531.

Primatum & Metropolitanorum dignitas,
in Gallia præsertim, est orta à Summo Pon-
tificis. Pag. 532. à n. 29. & pag. 533.

Primatus, Patriarchæ, Metropolitani, &
Archiepiscopi prærogativæ describuntur. Pag.
534. à n. 37.

Ostenditur harum ex Constitutionibus
Pontificijs dependentia. Ibi à n. 41. & pag.
535.

Jaçantia nonnullorum, de speciali ius-
sionem Regni Patriarcha constituendo, ostendit
inanis & vacua. Pag. 537. & 538. per
totam.

E.

*Ecclesiastica & politica potestatum inter se
comparatio.*

Has nefas est dicere, esse inter se prorsus
disparatas, & nullo modo inter se subordina-
tas. Pag. 6. à n. 27. item pag. 8. n. 40. &
pag. 139.

Hæc subordinatio probatur. Cit. pag. 8. à
n. 39.

Uterior hujus rei prosecutio. Pag. 139. n.
7. ac seq.

Hujus subordinationis ratio fundamen-
talis. Pag. 10. n. 46. & pag. 140. per totam.

Ecclesiastica potestatis super omnes Christi
oves, atque ad eodè Reges Christianos proten-
sio ostenditur. Pag. 22. n. 105.

Pastoralis in Ecclesia muneris præminen-
tia est super omnes Christi oves non tantum
divinam, sed etiam collectam sumptas, quæ con-
stituunt unam Ecclesiam. Pag. 17. n. 83. &
pag. 144. per totam, speciatim n. 20.

Argumenti hujusmodi confirmatio ex Ex-
travagante: *Vnam sanctam*. Pag. 33. n. 40.

Hujus rei accuratior discussio facta etiam
collatione ad Clementinam: *Meruit*. De pri-
vilegij. Pag. 34. n. 43. & pag. 145. per to-
tam.

Confirmatio rei præsentis ex Concilijs
Francicis. Ibi n. 28. 29. & 30.

Uterior subordinationis illius demonstra-
tio ex 1. *Corinth.* 6. cap. Pag. 18. n. 92. pag. 19.
à n. 93. item pag. 153. à n. 63.

Præsentis instituti ratio Theologica. Pag.
20. à n. 99. & cit. pag. 153. n. 70.

Praxis super hujusmodi fundamentis fun-
data, & probata per Canones. Pag. 67. à n.
176. item pag. 154. à n. 72. & pag. 155. per to-
tam.

Uterior hæc in rem probatio Theologi-
ca. Pag. 24. à n. 111. & pag. 156. à n. 85.

Vide *Elliesius Doctõr Parisiensis*.

Eliduntur perverse Elliesij Patrum adver-
sus Ecclesiasticam in temporalia authorita-
tum allegationes. Pag. 165. à n. 39.

Limites Ecclesiasticæ & politicæ potestatis
describuntur. Ibi n. 40.

Elliesiana circa clavium Ecclesiæ in ligan-
do, & solvendo interpretatio discutitur.
Pag. 166. n. 42.

Ufus gladii *materialis directè* non stat penes
Ecclesiam, nec tamen inde coarctata dici de-
bet Ecclesiastica potestas intrà limites *mora-
litate*. Pag. 168. n. 45. ac seq.

Vaciæ Elliesianæ in hanc rem oppositiones
diluuntur. Ibi à n. 47.

Detegitur ineptia Elliesiani argumenti ex
hoc, quod Ecclesia non habeat jus gladii *ma-
terialis*. Pag. 168. à n. 50. item pag. 169. à n.
58.

Quomodò verificetur, potestatem Regi-
am esse immediatè à Deo, & ab illius solius po-
testate pendere. Pag. 171. & 172.

Argumentorum Elliesianorum ex Regiæ
potestatis erga Deum immeditatione desump-
torum refutatio. Cit. pag. 172. n. 7. item
pag. 173. per totam.

Elliesiana assertio, quod peccata Regum
soli Deo plectenda relinqui debeant, confuta-
tur. Pag. 173. à n. 12.

Expenditur argumentum ex illo Davidico
versu: *Tibi soli peccavi petiturum*. Pag. 175. à
n. 17.

Ecclesiastica potestas.

Quodnam sit ejus immediatum subjectum.
Pag. 374. à n. 3.

Elliesij circa hoc argumentorum discussio.
Ibi à n. 5. & pag. 375. à n. 6.

Quid hac in re sentiant Patres ab Elliesio
perperam allegati. Pag. 376. à n. 6. & pag.
377. à n. 11.

Sancti Augustini, & sancti Leonis circa hoc
sententia expenditur contra Elliesium. Pag.
378. & 379.

Abulensis circa hanc rem sententia discuti-
tur unà cum Elliesiano inde petito argumen-
to. Ibi n. 20. 21. ac seq.

Ejusdem rei ulterior discussio. Pag. 380. n.
23. & n. 25. item pag. 381. per totam.

Ecclesiasticæ potestatis à politica discrimen
ostenditur ex Gallicanis Authoribus. Pag.
549. à n. 2. & pag. 550. à n. 9.

Ecclesiastica persone.

Quomodò teneantur legibus civilibus ac
politicis. Pag. 577. à n. 186.

In quantum exemptio Clericorum à sæcu-
laris potestatis collectis locum habeat. Pag.
578. à n. 190.

*Elliesius Doctõr Parisiensis circa Regiæ, &
Pontificiæ potestatum comparationem.*

Ejus sententia circa harum potestatum sub-
ordinationem. Pag. 157. à n. 1.

An ex eo, quod Christus nullam in tempo-
ralia potestatem exercuerit, possit inferri,
authoritatem Ecclesiæ non extendi ad tempo-
ralia. Ibi à n. 3.

Eliduntur Elliesij argumenta. Ibidem à n.
4.

Uterior Elliesiani in hanc rem argumenti
confutatio. Pag. 158. per totam.

Elliesio argumenti Elliesiani ex Patribus
desumpti. Pag. 159. per totam.

Accuratur ponderatio dominij Christo
com-

Index Rerum & Verborum.

competentis erga hujus mundi Regna. Pag. 160. per totam.

Missâ *physicâ* naturæ lineâ quoad præsens punctum, sit unicè reflexio ad *moralitatis* in regnum cælorum ordinabilis lineam. Ibi n. 17.

Ex eo, quòd potestas Ecclesiæ clavium sit merè spiritualis, minimè infertur, Pontificiam auctoritatem non protendi supra Reges & jura temporalia quoad moralitatem spectata. Pag. 161. per totam.

Ecclesiæ potestas *coercitiva* quousque extendatur. Pag. 162. n. 23. & 24. ac seq.

Refutatio Elliesiani principij, quòd Christus & Apostoli omnem temporalem jurisdictionem amandent ab Ecclesia. Cit. pag. 162. n. 27. & pag. 163. à n. 28.

Coercitivâ intrâ Ecclesiam virgæ exercitium non nisi ad volentes extensio refutatur. Pag. 164. à n. 33.

Quomodo auctoritas Ecclesiæ sit remota à vi dominativa. Ibi n. 35.

Præter Ecclesiasticæ auctoritatis munus à subsidiario Pastoralis officij munere quomodo discernendum. Pag. 164. n. 36. & 37.

Refutatur Elliesij Maxima, quòd Regibus discolis resistere non liceat per Ecclesiasticam auctoritatem. Pag. 176. & 177. item 178.

Refellitur exprobratio Elliesiana, quâ novitatis arguitur sententia, docens, posse auctoritate Ecclesiasticâ deponi Reges discolos. Pag. 179. 180. item 181.

Episcopalis jurisdictio.

An sit *immediatè* à Papa? Pag. 445. & 446. per totam.

Argumenta pro parte affirmativa adduci solita. Pag. 447. 448. 449. & seq.

Potestas Ordinis Episcopalis non nisi *radicalem* importat jurisdictionem. Pag. 451. n. 39.

Jurisdictio Episcopalis non est cõnexa cum Episcopali ordine. Ibi n. 40. & pag. 452. n. 41. & 45. ac seq.

Chorepiscopi an sortiantur vel jurisdictionem, vel etiam characterem Ordinis Episcopalis. Pag. 453. à n. 48.

An Episcopi sint *immediatè* à Christo missi? Pag. 454. n. 53. & 54.

An Episcopi sint Apostolorum successores etiam quoad jurisdictionem. Ibi n. 58. & n. 59.

Episcoporum jurisdictio est *immediatè* à Papa. Pag. 455. à n. 60.

Hierarchicus quoad jurisdictionem etiam in Ecclesia ordo probat, jurisdictionem Episcopalem non esse *immediatè* à Christo, sed à Papa. Ibi n. 64. & pag. 456. usque ad n. 67.

Ex Patribus & Theologis ostenditur, jurisdictionis origo esse solùm *mediatè* juris Divini. Pag. 457. à n. 68. item pag. 458. à n. 76. & pag. 459. usque ad n. 86.

Episcopatus.

Discussio illius Elliesiani principij, quòd omnes Episcopi unum in solidum habeant Episcopatum. Pag. 499. à n. 81. pag. 500. & 502.

Excommunicationis Ecclesiasticæ antiquaratio contra Elliesium expenditur.

Elliesij hæc de re principia. Pag. 603. Modus & causa excommunicationis contra illum Authorem discutiantur. Ibi à n. 41. & pag. 604. item pag. 605.

Quomodo Ecclesiæ se mutuo excommunicant. Ibi à n. 14.

Quomodo Romani Pontificis communicatio fuerit semper necessaria. Pag. 606. n. 15.

Refutantur, quæ Elliesius adversus Romanorum Pontificum excommunicationes objicit. Ibi à n. 16. & 17.

In casu mutue Ecclesiarum excommunicationis quænam sit tenenda schismatica. Pag. 607. n. 20. & 21.

Excommunicationis distinctiones. Ibi à n. 22. & pag. 608. à n. 24.

An Reges excommunicari possint. Ibi n. 29. & pag. 609.

Quomodo Regnum integrum interdictio supponi possit. Pag. 610. & pag. 611.

Utrum in mortuos ferri possit excommunicatio. Ibi n. 46.

Effectus excommunicationis expenduntur. Pag. 612. & pag. 613.

Adversus excommunicatum contumacem quid remediij superfit. Pag. 614.

Depositio quomodo sit consequens excommunicationem. Ibi n. 60.

Innocentes, si per errorem excommunicentur, quomodo se gerere debeant. Ibi n. 61.

F.

Forum.

Hujus probatio ex indefinita ligandi & solvendi potestate, unâ & praxi Ecclesiastica. Pag. 466. pag. 467. 468. & 469.

Qualiter competat Summo Pontifici auctoritas super sæculares Principes. Ibi à n. 58. & pag. 470. item pag. 471.

Quanta sit necessitas citationis ac probationum in Summo Pontifice circa causas Gallicæ Regni concernentes. Ibi à n. 66. & pag. 472. per totam.

Forum contentiosum Ecclesiasticum.

Gallicanæ Ecclesiæ erga Papam ex concordatis inter Leonem X. & Franciscum I. initis quoad hoc punctum, concertatio. Pag. 406. à n. 1.

An prima Gallici Regni causarum Ecclesiasticarum cognitio ad sanctam Sedem, vel ad Concilium Provinciale pertineat, expenditur. Ibi à n. 3. & pag. 461. item pag. 464.

An majorum causarum cognitio iudicibus delegatis in Regno Gallicæ committere teneatur Summus Pontifex, expenditur ibi à n. 14. & pag. 463. per totam.

Utrum Papa in ferendo circa causas Gallicani Regni iudicio teneatur ordinem iudicium ex integro observare. Pag. 464. & 465. usque ad n. 31.

A Divinæ doctrinæ regulis alienum foret, potestatem Pontificiam coarctare circa causas Ecclesiasticas, nisi quantum Summi Pontifices seu pactione, seu lege universali eam coarctent.

Index Rerum & Verborum.

strictam volunt salvâ semper potestatis suæ plenitudine. Ibi à n. 32.

G.

Gallicana libertas adversus jura Ecclesiastica.

Summarium harum libertatum à Petro de Marca collectum refutatur à pag. 579.

Refellitur primum hujus Authoris axioma. Ibi n. 4. & pag. 580.

Secundum rejicitur. Pag. 581. & 582.

Tertium discutitur. Pag. 583. n. 27. & pag. 584.

Quartum refellitur. Pag. 585. à n. 37. pag. 586. & 587.

Quintum examinatur. Ibi n. 60. & pag. 588. Confutatur sextum. Pag. 589. à n. 58 & pag. 590.

Horum axiomatum politicam potestatem ultra sphaeram suam super jura Ecclesiastica protendentium iniquitas ostenditur. Pag. 591. à n. 70. item à pag. 592. usque ad 602.

Gallicana vindicata Author.

Summaria per hunc inductio monumentorum, quibus refutatur moderna Regaliæ protentio. Pag. 650. à n. 68.

Regaliæ ex jure feudali originem trahentes progressus. Pag. 656. à n. 101. & pag. 657.

Ejusdem argumenti continuatio. Pag. 658. usque ad pag. 660.

Regaliæ ultra Concilij Lugdunensis Caponem extensio creditur facta absque debita Regum informatione, imò his quandoque repugnantibus. Pag. 664. à n. 148. item pag. 666.

Concilij Lugdunensis Canon confertur cum hujusmodi Gallicæ circa Regaliæ praxi, ab ipsomet etiam Regibus quandoque improbatâ. Pag. 670. à n. 184. ite pag. 671. usque ad n. 188.

Summarie ostenditur, jus Regaliæ in aliquibus duntaxat Gallicæ Ecclesijs locum habere. Ibidem, item pag. 672. 673. & 674.

Gallicana Corona subsistentia.

Quantum Gloriæ suæ incrementum tribuere solita fuerit Sedi Apostolicæ. Pag. 691. à n. 292.

Quantum intersit Regni Gallicani cum Sede Apostolica pacem & concordiam servare. Pag. 692. & 693.

Gradus materialis.

Quomodo ejus usus sit conveniens, vel inconvenientis Ecclesiasticæ potestati. Pag. 167. n. 45. & 46.

H.

Hæbraica sacrorum librorum editio.

Cujus sit auctoritatis tum antiqua, tum moderna. Pag. 743. n. 68.

Hierarchicus Ecclesiæ status.

Describitur hic pag. 541. à n. 3.

Ex quibus gradibus consistat. Pag. 542.

Jura cuique istorum sive metropolitici, sive Patriarchalis graduum competentia. Pag. 542. 543. & pag. 544. à n. 11.

Duplex genus hierarchicum est in Ecclesia. Pag. 547. à n. 43.

Quomodo ordinis Sacramentalis genus hierarchicum immediate in Christum, genus verò jurisdictionis seu Patriarchalis, seu Archiepiscopalis, seu Episcopalis mediate reduci debeat in jus Divinum. Ibi, & n. 44. item pag. 548. per totam.

I.

Imperij Romani ex Græcis in Francos & Germanos translatio.

Hujus translationis historia firmatur. Pag. 61. & 62. item pag. 147. à n. 34.

Eliduntur Maymbourgi exceptiones. Pag. 62. n. 150. ac seq. item pag. 148. à n. 38.

Pontificiâ auctoritate facta est hæc translatio, in ipso jure Divino fundata. Pag. 63. n. 154. & cit. pag. 148. n. 41. & 42.

Ulterior hujus rei prolecutio contra Elliesium Pag. 192. n. 27. & pag. 193. n. 33. item pag. 194. & 195.

Jus eligendi Imperatorem Germanis concessum à Summo Pontifice. Pag. 196. n. 42. & pag. 197. n. 48. item pag. 198. per totam.

Infallibilitas Romani Pontificis in fidei ac morum decretis.

Cleri Gallicani de hoc sententia. Pag. 694. à n. 1.

Declarationis ejusmodi Gallicanæ discussio. Ibi à n. 3. & pag. 695.

Quod Summi Pontificis infallibilitas sit antecedens Ecclesiæ, seu Concilij consensionem, probatur ab inductione Conciliorum & historiarum Ecclesiasticarum. Pag. 711. 712. & 713.

Expenditur, an Concilij Oecumenici sit necessitas ad infallibilitatem dogmatum fidei. Pag. 714. 715. & 716.

Pro infallibilitate Concilij Oecumenici & Papæ expedienda, juvat discernere inter certitudinem fidei dogmatum quoad se, & quoad nos. Pag. 717. à n. 37. ac seq.

Quando Papa loquatur ex Cathedra. In fine pag. 718. & pag. 719.

Quomodo fidei firmitas quoad se dicenda sit in Papa antecedens, quoad nos autem consequens Ecclesiæ consensionem. Pag. 720. à n. 44. & pag. 721.

Veteris Testamenti circa hoc punctum argumenta expenduntur. Pag. 726. à n. 25.

Novi Testamenti eandem in rem argumenta. Pag. 727. à n. 29. & pag. 728.

Nostræ hæc de re probationes. Pag. 729. à n. 43. item pag. 730.

Ratio ostensiva cur Papa ex Cathedra decernens non possit errare in fide. Pag. 742. à n. 61.

Papæ in rebus fidei omnimoda infallibilitas demonstratur ex Patrum consensu, praxi Ecclesiæ, & ratione Theologica. Pag. 754. à n. 1. & pag. 755. item pag. 756.

An Papæ infallibilitas elidi possit per exceptionem dubiæ electionis? Pag. 759. à n. 32. & pag. 760.

Generalis Ecclesiæ consensus de Papæ infallibilitate ostenditur. In fine pag. 764. à n. 55. item pag. 765. & 766.

Quomodo infallibilitas Papæ se extendat

Hhhhh 4 ad

Index Rerum & Verborum.

ad quaestiones, quae sunt facti, ut super ijs formetur iudicium prudentiale supernaturale, sub quo fiat reductio ad aliquod universale fidei principium. Pag. 769. à n. 81. & pag. 770. usque ad n. 86.

Summorum Pontificum hæc de re testimonia. Ibi, & pag. 771. 772. & 773.

Iudicium Papæ irreformabile.

Quomodo ostendi possit ex sacris Litteris. Pag. 721. n. 2. & pag. 722.

Refelluntur argumenta, quibus adversarij conantur probare, posse Papam extra Concilium errare in rebus fidei. Pag. 721.

Qualiter Papa ex Cathedra loquens, non tantum quoad fidei, sed etiam prudentiæ supernaturalis iudicium sit infallibilis. Pag. 724. 725. & 726.

Ius appellationum ad Romanum Pontificem vindicatur contra Elliesium.

Principia circa hoc punctum sancita ab Elliesio. Pag. 473. à n. 1.

Nicæni Concilij Canon quintus circa hoc expenditur. Ibi à n. 4. & pag. 474. usque ad n. 7.

Præsentio Elliesij contententis, causas etiam Episcoporum absque ullo ad Romanum Pontificem iure, vi prætacti Canonis Nicæni terminandas esse coram Synodo Provinciæ, refutatur. Ibi à n. 7. & pag. 475.

Nostri Canonis Nicæni expositio contra Elliesium firmatur. Ibi à n. 15. & pag. 476. ac seq.

Quid à Concilio Sardicensi de appellationibus ad Apostolicam Romani Pontificis Cathedram interponendis fuerit sancitum. Pag. 477. 478. 479. & 480.

Quænam circa appellationes, & ad Romanum Pontificem Episcoporum recursus, post Sardicensem Synodum sancita fuerint. Pag. 481. à n. 42. pag. 482. & seq.

Quid speciatim hæc in re sit observatum circa Galliæ regnum. Pag. 483. à n. 54. item pag. 484. à n. 56.

Quid ex Concilio Tridentino hæc de re sit statutum; & quanti ponderis ista Synodus esse debeat intra Galliæ regnum. Ibi à n. 58. & pag. 485. n. 60. & 61.

Fundamentum huius rei ex sacris Litteris. Ibi n. 62.

Examinantur Episcoporum iudicia ad Sedem Apostolicam devoluta Synodum Nicænam antecedentia. In fine pag. 485. item pag. 486. 487. & 488.

Discussio causarum in quarto sæculo circa Episcopos à Sede Apostolica iudicatarum. Ibi n. 19. & pag. 489. 490. 491. & 492.

Exempla appellationum circa causas Episcoporum ad Sedem Apostolicam devolutarum. Pag. 493. usque ad pag. 495.

Nonnulla tum Gallicanorum, tum aliorum Occidentis & Orientis Episcoporum exempla examinantur. Pag. 496. 497. & 498.

L.

Lateranense Concilium.

Ejus pro Papæ supra Concilium majoritate sanctio. Pag. 402. n. 45.

Elliesianæ contra hanc exceptiones. Pag. 403. per totam.

Illarum exceptionum refutatio. Pag. 404. & 405. per totam.

Launoisus Gallicus.

Varia huius Authoris argumenta de Pontificum errabilitate confutantur. Pag. 737. à n. 11. & seq. item pag. 736. 737. & 738.

Ejusdem Authoris sinistrae hanc in rem interpretationes eliduntur. Pag. 773. à n. 99.

Libertas Galliæ prætensa circa beneficia Ecclesiastica.

Huius libertatis prætensæ initium & origo. Pag. 507. à n. 34.

Concertationes hæc de re cum Summis Pontificibus ex occasione Pragmaticæ à Carolo VII. confirmatæ, sed postmodum abrogatæ. Ibi n. 37. & 38.

Cleri Gallicani pro ea adversus Pontificis reservationes libertate ad potestates seculares recursum. Pag. 508. n. 39.

Præsentia Ecclesiæ Gallicanæ libertas solum expenditur. Ibi col. 2. n. 1. & pag. 509. item pag. 510.

An Summo Pontifici jus sit, statuta vendendi adversus libertates Ecclesiæ Gallicanæ. Ibi n. 16. & pag. 511.

Affirmativa circa hoc deciditur & probatur sententia. Pag. 511. à n. 25.

Quænam promulgatio legis Ecclesiasticæ in Regno Gallicano exigatur. Pag. 515. 514. & 515.

Vera hæc de re sententia statuitur & probatur. Pag. 515. à n. 54. & pag. 516.

Petri de Marca circa hoc sententia expenditur ac refutatur. Ibi à n. 58. & pag. 517.

Obligatio legum Ecclesiasticarum an pendeat ab acceptatione Regnorum? Petri de Marca circa hoc argumenta. Cit. pag. 517. à n. 69. usque ad pag. 520.

Vera circa hoc sententia. Ibi à n. 88. & pag. 521. 522. 523. & 524.

Ecclesiæ Gallicanæ prætensæ libertates qualiter inter se discordent. Pag. 602. à n. 125.

Libertates Regni Franciæ.

Harum summarium ex Petri Puteani axiomatibus collectum & refutatum. Pag. 551.

Primum huius libertatis axioma rejicitur. Ibi, & pag. 552. item pag. 553.

Secundum ejusdem rei axioma refellitur. Ibi à n. 34. & pag. 554.

Tertium Puteani axioma refutatur. Pag. 555.

Quartum redarguitur. Pag. 556. à n. 52. & pag. 557.

Quintum discutitur. Pag. 558. à n. 66. & à pag. 559.

Sextum examinatur. Pag. 560. à n. 83. & pag. 561. item pag. 562.

Septimum rejicitur. Pag. 563. à n. 100. & pag. 565.

Octavum convellitur. Pag. 565. 566. & 567.

Nonum reprobat. Pag. 568. 569.

Decimum examinatur. Pag. 570. & 571. item 572.

Ostenditur, præinsinuata Puteani axiomata non coherere cum fidei principiis. Pag. 574. & 574. usque ad pag. 577.

Index Rerum & Verborum.

Ludovici sancti Pragmatica.

Immeritò adducitur ad defendendas appellationes ab abusu. Pag. 626. à n. 1. & pag. 627.

Ludovici Eltes du Pin exceptiones contra Romani Pontificis infallibilitatem eliduntur.

Ejusdem hæc de reprocinium Pag. 773. à n. 1.

Argumenta ipsius ex sacris Litteris, veterisque Ecclesie disciplina expenduntur. Pag. 774. 775. 776. & 777.

Ejusdem probationes à Romanorum Pontificum exemplis perperam desumptæ refelluntur. Pag. 778. 779.

Reprobantur insuper, quæ hanc in rem profert ex Romanorum Pontificum præteritis confessionibus, Conciliorum decretis, & Academicarum, atque Theologorum doctrinis. Pag. 780. & 781.

Vindicantur adversus Eliesium argumenta ex sacris litteris desumpta pro infallibilitate Papæ. Pag. 782. 783. & 784.

Paris rationis argumenta ex Patrum sententijs petita vindicantur. Ibi à n. 69. item pag. 785. 786. 787.

Vindicantur pariter argumenta deprompta ex autoritate Summorum Pontificum. Ibi à n. 89. item pag. 788. & pag. 789.

Corollarium oppositum Eliesij præloquio, quæ concernente Papam ex Cathedra loquentem. Ibi n. 102. & pag. 790.

M.

Majoritas Concilij unâ cum Eliesij argumentis confutatur.

Refutatur hæc supra Papam majoritas ex hoc petita, quod Concilium sit representans universam Ecclesiam. Pag. 382.

Refellitur eadem majoritas ex hoc desumpta, quod ipsi Pontifices quandoque pro rebus fidei decidendis postularint Concilia. Ibi n. 33. & pag. 383. per totam.

Quomodo Concilij Oecumenici auctoritas superet solius Papæ auctoritatem, contra Eliesium expenditur. Pag. 384. à n. 38. & 39. item pag. 385. ac seq.

Summorum Pontificum auctoritas in hanc rem perperam allegata ab Eliesio. Pag. 386. à n. 46. 47. 48. & 49. & seq. item pag. 387. à n. 52.

Aliorum Pontificum ad hoc Eliesianam insitutum iniqua allegatio. Ibi n. 55. & 56. item pag. 388. à n. 57.

An ex eo, quod Romani Pontifices professi sint, se Conciliorum legibus teneri, possit evinci hujus super illos majoritas. Pag. 391. per totam.

Malè in hunc finem ab Eliesio adducitur Concilium Florentinum. Pag. 392. à n. 76. & pag. 393. à n. 78.

Mala Eliesij ad præsens propositum argumentatio ex judicijs, ac depositionibus Romanorum Pontificum. Ibi n. 82. 83. & 84. item pag. 394. n. 86.

Uterior hujus rei discussio. Ibi à n. 87. & pag. 395. n. 89.

Varie minus solida Eliesij allegationes de errabilitate Papæ ex Cathedra tamen deciduntur. Cit. pag. 395. n. 90. ac seq.

Eliduntur Eliesianæ exceptiones oppositæ argumentis pro Papæ erga Concilium acephalum majoritate petitis ex sacris Litteris. Pag. 396. n. 2. & 3. item pag. 397. per totam.

Eliduntur Eliesianæ exceptiones oppositæ Summorum Pontificum in Concilij præsentia, & ejusque juri ad ea convocanda, & confirmanda. Pag. 398. à n. 10. & pag. 399. item pag. 400. per totam.

Patrum auctoritates pro Papæ majoritate vindicantur adversus Eliesij exceptiones. Pag. 401. n. 25. & 26. item pag. 402. à n. 35.

Metropolitica dignitas.

An hujus origo sit à Christo. Pag. 544. n. 18. & seq.

An sit ab Apostolis. Ibi à n. 22. & pag. 445.

Hujus rei ulterior indagatio. Pag. 546. & 547.

Moralitatis ratio in exercitio, & subjectiva applicabilitate Regie potestatis.

Qualiter ex isto moralitatis in Regnum cælorum ordinabilis fundamento Regia potestas quoad exercitium, & sui ad certum subiectum applicabilitatem, subiciatur clavibus Ecclesie. Pag. 20. ac seq. item pag. 141. & 142.

Hujus argumenti ex Deuteronom. 17. cap. confirmatio. Pag. 14. ac seq. item pag. 142.

Ratio ulterior ex juriis Cæsareanorum per Ecclesie auctoritatem correctione. Pag. 6. à n. 27. item pag. 143. à n. 13.

Ejusdem rei confirmatio ex collatione versus clavi cap. 17. Deuteronom. cum versu 17. Matth. 16. cap. Pag. 66. n. 171. item cit. pag. 143. n. 15. ac seq.

Morum decreta.

Summorum Pontificum in his infallibilitas ostenditur. Pag. 752. 753. & 754.

N.

Natalis Alexander.

Refutatur ejus præsentio, ac si jus Regaliæ æquiparetur investituris, ac aliorum feudorum juribus. Pag. 646. n. 47. 48. ac seq.

Summaria confutatio argumentorum, quæ Natalis Alexander pro Regalia adfert usque ad tempora S. Ludovici. In fine pag. 652. item pag. 653. ac seq.

Summaria confutatio ejusdem generis argumentorum per dictum Natalem à temporibus S. Ludovici & Philippi III. adductorum. Pag. 655. à n. 95. & pag. 656.

Natalis Alexandri æquivocatio in exponendo Concilij Lugdunensis Canone refellitur. Pag. 661. à n. 137. & pag. 662. item pag. 663.

Reprobatur hujus Authoris exceptio, ac si præinsinuatus Concilij Lugdunensis Canon non attingeret Gallie Regnum. Pag. 666. à n. 162.

Injusta Natalis præsentio, ac si Canon ille collationem beneficiorum non tangeret, refellitur. In fine pag. 667. & 668.

O.

Index Rerum & Verborum.

O.

Oecumenica Concilia.

Qualiter ex his demonstrari possit Papæ ex Cathedra loquentis infallibilitas. Pag. 732. à n. 1. & pag. 733.
 Ulterior hujus rei discussio. Pag. 747. à n. 90. item pag. 749. 750. & 751.

P.

Pallium Archiepiscopale.

Hujus descriptio, ratio, & origo. Pag. 536. à n. 52.

Papa.

Utrum habeat extra Concilium omnimodam infallibilitatem in rebus fidei. Pag. 334. per totam.

Quantumvis aliqua specialis prærogativa esset in Concilio Oecumenico, hæc tamen non consisteret, nisi per characterem Christi Vicarium Papæ proprium, nec adeo præminentia hujusmodi importaret superioritatem Concilij erga Papam. Pag. 226. n. 32. ac seq. item pag. 335. n. 37. & seq.

Papæ & Concilij Oecumenici inter se comparatio quoad punctum infallibilitatis. Pag. 336. n. 41. ac seq.

Quomodo Papa subiciatur Concilij Oecumenici fidei definitionibus, imò & morum decretis absque ulla subjectionis inferioritate. Pag. 337. n. 42. & 50.

Hujus solida ratio deducitur. Pag. 338. n. 52.

An contra Papam à Concilio declaratum injustum invasorem vi & armis possit agi. Pag. 231. n. 48. & cit. pag. 338. n. 53. & 54.

An Papa Concilij tribunali judiciario subdatur ex causa hæreseos, & intrusionis. Pag. 229. n. 43. & pag. 230. n. 46. item pag. 139. à n. 55. & 57.

Utrum Papa dubius subsit Concilij iudicio. Pag. 231. n. 49. & pag. 340. n. 60.

Diluitur obiectio contra hoc facta. Pag. 232. n. 52. & 53.

Eo ipso, quod aliquis ab Ecclesia habeatur pro certo & legitimo Papa, nequit Concilium adversus illum, quantumvis facinorosum, exercere superioritatis iudicium. Pag. 340.

Vide acephalum Concilium.

An Concilium Oecumenicum in prærogativa infallibilitatis circa res fidei aliquo modo prævaleat Papæ, absque ulla tamen superioritate. Pag. 238. n. 26. & 28. item pag. 345. n. 13.

Papæ supra Concilium acephalum superioritas demonstratur ex *Matth. 16. cap.* Pag. 248. à n. 69. item pag. 352. & 353.

Ulterius probatur hæc Papæ superioritas ex *Ioannis 21. cap.* Pag. 246. n. 59. ac seq. item pag. 354. n. 53. & pag. 355. per totam.

Papæ super Episcopis collectim etiam sumptis superioritas. Pag. 258. n. 32. ac seq. item 355. à n. 56.

Ex quibus sacræ Scripturæ fundamentis haberi possit certitudo Papatûs in hoc individuo cum exclusione omnimodi quoad *Ius & Factum* dubij. Pag. 462. n. 12.

Ulterior ac futilior hujus rei discussio. Pag. 363. per totam.

Papæ certitudo.

Incertitudo Papæ nullatenus præveni potest ad hoc, ut vocetur in dubium, an loquatur ex Cathedra. Pag. 660. à n. 37.

Quomodo sit de fide, hunc in individuo esse legitimum Pontificem. Pag. 761. à n. 37.
 Ulterior hujus rei prosecutio. Pag. 761. 763. & 764.

Petrus Apostolus.

Quos Oecumenicæ autoritatis actus ex se solo exercuerit. Pag. 383. n. 16.

Plenitudo Pontificiæ potestatis.

An ista possit in jure Divino dispensare. Pag. 431. à n. 3.

Nullum porro jus Divinum potest formaliter in se ipso ut sic relaxari per dispensationem Summi Pontificis. Pag. 432. n. 11.

Pontificiæ tamen autoritati erga jus Divinum ex suppositione voluntatis humanæ obligatorium, est potestas *indirecta*, vi cujus non formaliter in se ipso, sed materialiter ex parte materiæ solvatur juris Divini obligatio. Ibi n. 12. & 13.

An plenitudini Pontificiæ potestatis sint immediate subiecti Prælati duntaxat Ecclesiarum, an verò quæcunque particulares seu Dioceses, seu Parochiæ una cum universis ipsorum subditis. Pag. 433. n. 14. & 18. item pag. 434. à n. 23. item pag. 435. à n. 27.

Pontifex Romanus.

Indirecta in hoc potestatis erga Reges ratio describitur. Pag. 1. n. 1. & 2.

Quid de hac statuerit Clerus Gallicanus. Ibi n. 3. item pag. 134. n. 1.

Quid circa Cleri Gallicani hæc de re sententiam videatur Authori inextinctæ venerationis Concilij Tridentini. Ibidem, & pag. 135. 136. & 137.

Pontificiæ supra Reges autoritatis varia argumenta. Pag. 2. per totam.

Vide Ecclesiasticæ & politice potestatis inter se comparatio.

Hujus superioritatis argumentum ex 2. *Paralip. 26. cap.* Pag. 15. n. 69. ac seq. & pag. 146. per totam.

Coercitiva supra Reges in Romano Pontifice potestas ostenditur ex sacris Litteris. Pag. 13. à n. 106. & pag. 149. à n. 43.

Hujus ex ipsomet Gallicano Clero fultor confirmatio. Pag. 28. n. 22. ac seq. item cit. pag. 149. à n. 48. & pag. 150. per totam.

Ulterior ejus rei probatio. Pag. 43. n. 89. ac 90. item pag. 151. à n. 56.

Summi Pontificis supra Reges autoritas firmatur etiam ex 2. *Paralip. 23. & 4. Regum 2. item Ecclesiastici 48. cap.* Pag. 12. 13. & 14. item cit. pag. 151. à n. 58.

Præsidentia Papa in Concilij Oecumenici unâ cum jure ea convocandi & confirmandi.

Quomodo Petrus hoc munere functus sit in Concilio Hierosolymitano. Pag. 343. n. 6. ac seq.

Varie circa hoc obiectioes expenduntur. Pag. 237. n. 22. & 23. item pag. 344. à n. 9.

Convocationes Conciliorum factæ à Romanis Pontificibus. Pag. 400. n. 22.

Eorundem in Concilij præsidentia. Ibi n. 23.

Index Rerum & Verborum.

Horum in Papa jurium radix & causa. Ibi dem n. 34.

Primatus Petri.

Perperam expositus ab Elliesio vindicatur. Pag. 696. & 697.

Ejusdem rei ulterior discussio. Pag. 698. usque ad 703.

Vindicator idem Petri primatus contra indebitas Elliesij SS. Patrum allegationes. Ibi n. 30. & pag. 704.

Qualiter ille primatus componatur cum reliquorum Apostolorum, Pauli præsertim quoad Apostolicam auctoritatem æqualitate. Pag. 705. 706. & 707.

An Petri primatus importet monarchiam. Pag. 708. à n. 31.

Primatus Romana Ecclesie.

Expenduntur Elliesianæ circa hoc argumenta minùs benè formata. Pag. 708. & 709.

Ubi agitur de præsenso Constantinopolitano Primatu à n. 60. item pag. 710.

R.

Regalia intra Galliam præsenfa.

Hujus descriptio & status sub prima & secunda Regum Francorum Dynastia. Pag. 637. à n. 2.

An subsistat à titulo custodia Ecclesiarum. Ibi n. 3. & pag. 638.

An ex titulo feudi. Pag. 639. n. 12. 13. & 14. ac seq.

Uterque ille titulus confutatur. Pag. 640. à n. 17. item pag. 641. usque ad pag. 646.

Status Regaliæ sub tertia Dynastia, seu stirpe Regum Franciæ ante Concilium Lugdunense. Cit. pag. 646. à n. 45.

Vide Natalis Alexander.

An jus Regaliæ nitatur decretis Calixti II. & Concilij Lateranensis. Pag. 647. à n. 52.

Uterior hujus rei discussio Pag. 648. à n. 54.

Ex consuetudine non potest cohereri. Pag. 649. à n. 59.

Regalia non fore tantæ difficultatis, si conformaretur limitibus investituræ Episcopatum à Concilio Lateranensi, & Calixto II. admittæ. Pag. 651. à n. 73.

In quem statum Regalia sit reposita per Concilium Generale II. Pag. 660. à n. 131.

An iusta sit adversùs Lugdunensem Canonem exceptio, quòd in Gallia non sit receptus. Pag. 667. à n. 165.

Ex Canone Lugdunensi patet, non omnes Ecclesiæ tempore illius Concilij fuisse obnoxias Regaliæ, prævalidumque adversùs hujus extensionem opponitur munimentum. Pag. 670. à n. 184.

Vide tractatus Appamensis.

Rationes in Concilio Lugdunensi adversùs Regaliæ extensionem deductæ. Pag. 677. à n. 217.

Regaliæ species discriminantur. Pag. 684. à n. 225.

Philippi Probi deductio circa Regaliam. Pag. 685. & 686.

Cuius iudicium in causa Regaliæ competat. Pag. 687. à n. 268.

Uterior hujus quæstio discussio. Pag. 688. & 689.

Actus Gallicanæ Ecclesiæ adversùs Regaliæ extensionem. Pag. 689. à n. 276. & pag. 690. item 691.

Regia potestas.

Ejus quæ supremæ in linea politici regiminis à Pontificia auctoritate distinctio in jure etiam Divino fundata. Pag. 7. & 138.

Ejusdem Regiæ potestatis exercitium quoad morale, & subjektivam sui applicationem erga auctoritatem Ecclesiasticam subordinatum. Ibi & pag. 4.

Uterior hujus rei discussio. Pag. 5. & 6.

Quomodo Regia potestas in Christianis participet de ordinis supernaturalis gradu. Pag. 7. à n. 37. & pag. 138. n. 3.

Qualiter eadem participet de morali etiam publica in Regnum cælorum ordinabilitate. Ibi.

Quomodo participet de Regno Christi quod non est de hoc mundo. Pag. 10. n. 47. & cit pag. 138. à n. 4.

Summarium Ecclesiæ Doctorum Papæ super Reges auctoritatem adstruendum. Pag. 169. n. 63. & pag. 170. per totam.

Ex eo, quòd potestas Regia sit immediatè à Deo, non inferitur, ejus quoad moralitatem exercitij sui politici, nec non applicabilitatis ad certum subjectum, non subesse auctoritati Ecclesiasticæ. Pag. 172. n. 4. & n. 7.

In quantum Reges sint Ecclesiæ subiecti in vi juramenti de fide Christi defendenda. Pag. 187. n. 31. 33. item pag. 188.

Pontificiæ super Reges potestatis argumentum ex duplici Concilio Lateranensi. Pag. 205. n. 81. & 85. ac seq.

Par argumentum ex Concilio Constantensi. Pag. 206. n. 90. & pag. 207. n. 97.

Theologica in rem hanc argumentatio. Pag. 82. n. 62. & cit. pag. 207. n. 102.

Regula Ecclesiæ universales.

Qualiter pro omni statu Ecclesiæ fuerit necessaria. Pag. 721.

Regum exauthorationes.

Factæ sunt hæ à Romanis Pontificibus ex auctoritate Oecumenicæ Pastoralis potestatis. Pag. 95. à n. 49. & pag. 152. à n. 60.

Hujus rei confirmatio ex Ecclesiastici 48. cap. Pag. 16. n. 75. & cit. pag. 152. à n. 63.

Probationes sacræ Scripturæ ex Veteri Testamento pro instituto præsentis vindicantur contra Elliesium. Pag. 181. n. 1. 2. ac seq.

Uterior hujus argumenti prosecutio. Pag. 182. n. 6. 11. ac seq.

Rationes ad hoc propositum induci solitæ stabiliontur. Pag. 183. n. 16. & pag. 184. à n. 18.

Jus defensionis contra Reges Ecclesiæ Adversarios quantum prævaleat in Ecclesiastica auctoritate. Pag. 185. n. 22. & 24. item pag. 186. n. 26. ac seq.

Regum excommunications & depositiones factæ ab Ecclesia.

Theodosij & Leonis Maurici excommunicatio. Pag. 188. n. 1. ac seq. item pag. 189. n. 6. & seq. item pag. 190. n. 12.

Childe.

Inceritudo Pape nullatenus...
Quomodo sit de his, hinc...
Uterior hujus rei discussio...
Patris Apostolice...
Quos Oecumenicæ...
Ponendo Passus...
An ista possit in jure...
Natum ponit jus...
An in se ipso ut sit...
Ponitificis...
Ponitificæ tamen...
An plenitudinè...
quæ quæque...
Parochia una cum...
Ponitificæ Romanæ...
Idem in hoc...
Quid de hac...
Quid circa...
Concilij Tridentini...
Ponitificæ supra...
Hujus superioritatis...
Ponitificæ supra...
Hujus ex ipso...
Ponitificæ supra...
Ecclesiasticæ...
Rationes in Concilio...
Regaliæ species...
Philippi Probi...
Cuius iudicium...
Uterior hujus...
Actus Gallicanæ...
Regia potestas...
Ejus quæ supremæ...
Ejusdem Regiæ...
Uterior hujus...
Quomodo Regia...
Qualiter eadem...
Quomodo participet...
Summarium...
Ex eo, quòd...
In quantum...
Pontificiæ super...
Par argumentum...
Theologica in...
Regula Ecclesiæ...
Qualiter pro...
Regum exauthorationes...
Factæ sunt hæ...
Hujus rei confirmatio...
Probationes sacræ...
Rationes ad hoc...
Jus defensionis...
Theodosij & Leonis...
Childe.

Index Rerum & Verborum.

Childerici Galliarum Regis depositio. Pag. 191. n. 14. & 19. ac seq.

Gregorij VII. processus adversus Henricum IV. Pag. 199. n. 56. ac seq. item pag. 201. n. 66. & pag. 202. per totam.

Depositio Friderici I. & Friderici II. Pag. 203. n. 74. item pag. 204. à n. 77.

Rexens de Regalia.

Iusti Regaliæ tituli ex isto Authore discutuntur. Pag. 678. 679. & pag. 680.

Rationes oppositæ. Ibi à n. 233.

S.

Schelestrati argumenta contra Sess. IV. & V. Concilij Constantiensis decreta.

Primi hujus Authoris argumenti exceptio eliditur. Pag. 409. 410 & 411. usque ad n. 28.

Quod circa decreta Constantiensis Concilij Author produxit argumentum, firmatur contra Adversarij exceptiones. Cit. pag. 411. à n. 29. item pag. 412. & 413.

Protestatio Cardinalium & Regis Franciæ Legatorum adversus IV. & V. Sessionis Constantiensis decretum præviè insinuata firmatur. Cit. pag. 413. à n. 38. item pag. 414. à n. 43. & pag. 415. ac 416. per totam.

Concilij Constantiensis præinsinuata decreta ab una Ioannis XXIII. Obedientia condita non esse comprobata post unitas tres Obedientias, firmatur contra Adversarium. Pag. 417. à n. 54. & pag. 418. item pag. 419. per totam.

Non tantum non fuisse approbata, sed reprobatà Martino V. adversus Maymbourgum probatur. Pag. 420. & 421. usque ad finem pag. 424.

Schisma sub temporibus Conciliorum Pisani & Constantiensis.

Explicatur fufius in fine pag. 360. item pag. 361. & pag. 362.

Historia Pisani, Constantiensis, & Basiliensis Conciliorum cum refutatione argumentorum Adversariorum ex illa petitorum. Pag. 406. & pag. 407. item pag. 408. per totam.

Sixtus V.

Ipsius sacra Bibliorum editio vindicatur ad-

versus frivolas quasdam imputationes. Pag. 742. à n. 64.

Uterior hujus rei discussio. Pag. 746. à n. 84.

T.

Titulus feudi & donationis.

Quantum conferat ad justificationem Regaliæ. Pag. 681. à n. 237.

Refellitur hic titulus saltem quoad effectum collationis beneficiorum. Ibi à n. 244. & pag. 682. usque ad n. 244.

Tractatus Appamensis circa Regaliæ.

Argumenta, quibus Author istius tractatus probat, Regaliæ non habere locum in omnibus Franciæ Ecclesijs. Pag. 674. à n. 204.

Natalis Alexandri exceptiones, atque harum refutationes. Pag. 675. n. 209. & 210. item pag. 676.

Tyrannus.

Duplex tyrannorum regimen politicum exercentium genus, nempe quoad viam Fidis & Iuris; & quomodo illos, qui sunt de posteriori hoc genere, licet impune occidere. Pag. 13. n. 56. & seq. item pag. 151. n. 59.

V.

Vicariatus Ecclesiasticus intra Galliam.
Ostenditur constitutus per auctoritatem Summi Pontificis. Pag. 549. n. 47.

Universitas Parisiensis.

Hujus de infallibilitate Papæ sensus. Pag. 756. à n. 14.

Ejuldem rei per dictæ Universitatis Doctores prosecutio. Pag. 757. à n. 16. item pag. 758. & pag. 759.

Vulgata sacrorum Bibliorum editio.

Quantæ sit puritatis. Pag. 744. à n. 76. & pag. 745.

Z.

Zephyrinus Papa.

Unà cum alijs Romanis Pontificibus vindicatur ab erroribus, qui eidem imputari solent. Pag. 739. à n. 45. & pag. 740. & 741.

Coll. Socii Jesu paderbornæ 1697.

F I N I S.

